

Nr 407

Av herr **Svensson** i Ljungskile **m. fl.**, om lagstiftning angående användningen av våld vid utökningsförrättning.

Den nu gällande utökningslagen bär årtalet 1877 och har sålunda tillkommit under helt andra samhällsförhållanden än de nuvarande. Det har också ett flertal gånger omvittnats att lagen är i stort behov av revision. Alla försök till större ändringar i lagen ha emellertid hittills avvisats med hänvisning till att en genomgripande reform på detta lagstiftningsområde skall förberedas av lagberedningen, så snart denna slutfört sitt nuvarande arbete med att uppgöra förslag till ny jordabalk. Det kan under sådana omständigheter tagas för visst att vi icke komma att erhålla någon ny utökningslagstiftning under det närmaste decenniet. Angelägna reformfrågor kunna därför icke nu skjutas till sidan av hänsyn till det kommande mycket långsiktiga lagstiftningsarbetet på detta fält.

Då den nu gällande lagen kom till, hade frågan om användning av våld vid utökning säkerligen knappast någon större aktualitet. Det kan antagas att lagstiftaren vid denna tidpunkt utgick från som något ganska självklart, att myndigheterna skulle vid genomförande av exekutiva åtgärder äga använda det mått av våld som var nödvändigt för förrättningens slutförande. Utökningslagen innehåller därför icke heller några närmare regler i detta avseende.

För en modern samhällsuppfattning framstår emellertid användningen av våld mot medborgare, även om syftet är att genomföra ett i vederbörlig ordning fattat beslut, som något så allvarligt, att det icke kan överlåtas åt den enskilde befattningshavaren att på egen hand utan närmare anvisningar själv avgöra hur mycket våld han får bruka. Från och till förekomma fall, då vid utökningsförrättningar våld använts i en omfattning som varit stötande för ett modernt rättsmedvetande. Det gäller här t. ex. situationer sådana som i vilken utsträckning vid utmätning uppbrytande av låsta förvaringsutrymmen och förstörelse av låsanordningar av olika slag få brukas ävensom i vilken utsträckning våld får tillgripas mot person som på ett eller annat sätt står hindrande i vägen vid utmätningensförrättningen. Icke minst känslig blir frågan såvitt angår exekution av beslut avseende överflyttning av barn. Att med våld slita ett barn ur en miljö för att överföra det till en ny kan ofta föranleda skador på barnet. Vid flera tillfällen har tvekan uppkommit om vilket mått av våld som får användas vid dylika

förrättningar. K. cirk. 15 april 1955 angående förfarandet vid verkställighet av beslut om överlämnande av barn ger icke tillräckligt klart besked på denna punkt.

Enligt vår mening är det angeläget, att utsökningslagen snarast kompletteras med vissa grundläggande bestämmelser om det mått av våld som får begagnas vid utsökningsåtgärders genomförande. Dessa regler kunna självfallet icke göras alltför detaljerade. Det bör därför finnas möjlighet att komplettera lagens bestämmelser med i administrativ ordning utfärdade föreskrifter. Vad angår polismaktens användning av exempelvis vapen av olika slag och annat våld ha sedan länge sådana vägledande föreskrifter funnits tillgängliga.

Vi få under åberopande av det anförda hemställa,

att riksdagen måtte anhålla om en utredning angående införande av bestämmelser i utsökningslagen rörande vilket mått av våld som får tillgripas vid utsökningsförrättning.

Stockholm den 26 januari 1957

Wald. Svensson

Yngve Hamrin
i Jönköping

Lennart Eliasson